

и чумата. — Най-послѣ, за да са отърважтъ за нѣколко врѣме отъ неспокойната войска, упѫтихж ѹкъ къмъ унгарскытъ граници. Непріятелскытъ дѣйствія съ Австрійцытъ са починахж съ прѣвземаньето на Сишекъ въ Кроація; иъ Австрійцытъ скоро разбихж Турцытъ и ги принудихж да са издавїжтъ заедно съ пашата си. Турцытъ искахж да си отмѣстїжтъ за туй пораженіе и придаохж на войната по-широки размѣры; иъ Трансильванія, Влашко и Молдова са разбунтувахж и турихж Портата въ затруднително положеніе. Мурадъ направи възванье къмъ Турцытъ и са мѣжаше да ги распали на священна война; за зла честь той са разболѣ и намѣреніята му трѣбаше да паднатъ.

Слабодушный и прѣстѣжній царь на всѣкѣдѣ виждаше прѣдвѣстія за смърть и тозъ страхъ до толкозъ го бѣше за владалъ, щото най-послѣ го завлече въ гроба прѣдиврѣменно (1595-1003).

МУХАМЕДЪ 3^и.

13^и Султанъ (царувѣ 8 год.).

Съдѣржанѣе: Първѣтъ дѣла на Мухамеда 3^и. — Характеръ неговъ. — Размирѣ на Дели-Мустафа. — Вѣстанѣ на спахиитъ. — Михаил-Храбрый. — Прѣвземанье на Ерлау. — Пріятелство съ Франція. — Смърть на Мухамеда 3^и.

Въцаряваньето на Мухамеда 3^и са озnamенува съѣстъ страшното испълненіе на братоубийственнытъ закони на Мухамеда 2^и. Той накара да удушжтъ деветнадесетътъ му братя и да имъ направїжтъ великколѣпно погребеніе. Тозъ царь увеличи дароветъ за въцаряваньето си, особенно на Еничеритъ.

При всичката жестокость на характера му, Мухамедъ